

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי זֵהָר חֲדָשׁ

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחֻלַּק ל- תַּתק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים

כֹּרֶךְ ל"ב - חֲלָק י"ח

קוֹנְטֵרְס 948

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֻּלָּל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תְּשַׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיֵה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

איש אחד בעולם שיִפְרֹשׁ דְבָרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ עַל פֶּשֶׁט פְּשוּט, וְכֵן שִׁמְעֵתִי בְעֵצְמִי מֵהָרֵב הַצְּדִיק הַגָּאֹן רַבִּי צְבִי מְלִיֶּסְקָא שְׁחַשְׁקָה נִפְשׁוֹ לְרֹאוֹת בְּעֵינָי אֵיזָה פְּרוּשׁ עַל הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ שִׁיְהִיָּה עַל פֶּשֶׁט פְּשוּט, עֵינֵי שָׂם. וּמִשְׁמִיָּא קָא זְכוּ לִיָּה לְקִיָּם רְצוֹן צְדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים זְכוּתוֹ יְגַן עָלֵינוּ.

וְלֹזֶאֶת בְּמַעַמַד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה בְּיוֹמָא דְהִילּוּלָא הוֹבְחָה לְהַפִּיר חֲשִׁיבוֹת הַפְּנוּס הַזֶּה, וְלִדְעַת כִּי בִינֵינוּ מִצְוִיָּה עֲתָה נִשְׁמָתוֹ הַזֶּפֶה, וּמִבְקִשָׁת לַעֲשׂוֹת עוֹד וְעוֹד דְּבָרִים קְדוּשִׁים לְטוֹבַת נִשְׁמָתוֹ זְכוּתוֹ יְגַן עָלֵינוּ, וּמִשְׁמִיָּם זְכוּ אוֹתִי לִהְיוֹת חֶלֶק בְּמַפְעַל הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַפְּצַת הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהַדְּפָסְנוּ אֶת הַזֹּהַר שֶׁשָּׂה כְּרָכִים ב-77 וְעַל יְדֵי זֶה זְכוּ הַרְבֵּה יְהוּדִים לְהַכְנִיס אֶת הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ בְּבֵיתָם וּלְלַמּוֹד בּוֹ, זֹאת אוֹמְרַת שֶׁהָיוּ אֲלֵפֵי יְהוּדִים בְּלִי זֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּבֵיתָם וְכֵן אֲלֵפֵי בְּתֵי מְדֻרְשׁוֹת שֶׁלֹּא הָיָה לָהֶם זֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וְהָיוּ שֶׁהַדְּפָסְנוּ בְּמַחֲוִיר פְּחוֹת מַעֲלוֹת הַקֶּרֶן רְצוּ הַרְבֵּה תוֹרְמִים לְנִדָּב לְבַתִּי פְּנִסְיוֹת וְיִשְׁבִּיבוֹת אֶת סֵט הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּל אֶחָד יָכוֹל לְרֹאוֹת כְּמַעֲט בְּכָל בֵּית הַכְּנֶסֶת שֶׁנִּמְצָא שָׁם הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ, וְהִתְלַהְבוּ לְנִדָּב כְּדִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה בֵּית בִּישְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִלְמְדוּ זֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ (וְזֶה מִשְׁתֵּי סְבוֹת: א. שְׁזָה סְכוּם קָטָן גַּם לְמַנְדְּבִים. ב. שְׁרוּאִים פְּזָה מִסִּירוֹת נֶפֶשׁ שְׁמוּכְרִים פְּחוֹת מִמַּחֲוִיר הַקֶּרֶן אִזְ הֵם מִקְבָּלִים חֶשֶׁק גַּם לַעֲשׂוֹת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ).

וְעַכְשָׁנוּ הַתְּכַנְנִית שְׁלִי הוּא כְּדִלְהֵלֶן שֶׁלְכּוּבּוּד יוֹמָא דְהִילּוּלָא, שִׁדְפִּיסוּ אֶת כָּל הַסֵּט מִתּוֹק מְדַבֵּשׁ בְּכַרְיָכָה קִלְיָה שִׁיּוּזִיל אֶת הוֹצָאוֹת הַדְּפוּס כְּדִי לְזַכּוֹת שֶׁכָּל עַם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה וְיִלְמְדוּ בְּזֹהַר הַקְּדוֹשׁ עִם הַפְּרוּשׁ הַנֶּפְלֵא מִתּוֹק מְדַבֵּשׁ וּבְלִי נֶדֶר אֲנִי מוֹכֵן לְקִנּוֹת 300 סְטִים הָרֵאוּשׁוּנִים כְּדִי לְזַכּוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי הַמְּשִׁיחַ כְּבָר מַחְפָּה עָלֵינוּ, וּבְפֶרֶט הַשָּׁנָה בְּשַׁנַּת תשע"א שֶׁהִיא שְׁנַת הַגְּאוּלָּה [וְעַת צָרָה הִיא לִיַּעֲקֹב וּמִמְנָה יוֹשַׁע – וְעַת צָרָה" גִּימְטְרִיָּה תשע"א 771, וְכֵן גִּימְטְרִיָּה בִּיאַת מְשִׁיחַ] מְכַרְחִים אֲנוּ לַעֲשׂוֹת דְּבָר נֶפְלֵא לְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ הַרְמַח"ל וְהַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ וְר' חַיִּים וַיִּטְאַל הַקְּדוֹשׁ וְהַרְש"ש הַקְּדוֹשׁ זְכוּתָם יְגַן עָלֵינוּ שֶׁרַק בְּלַמּוּד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ נִגְאַל בְּרַחֲמִים, וְגַם לְפִי דְבָרֵי הַרְמַב"ם שֶׁרַק עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה יִגְאַלוּ וְאִם לֹא חֵס וְחִלְלִילָה מַעֲמִיד עָלֵיהֶם מְלֶךְ קוֹשֶׁה כְּהֵמוֹ, אֲבָל כְּבָר חֲדָשׁ לָנוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי אֶת הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ שֶׁכָּל הַהוֹגָה בּוֹ חוֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה מִיָּד, וְלֹא צָרִיךְ

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ויקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקוח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת...] [לבנים...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים...] אמן סלה.

לא יסורים ולא גזרות קשות ורעות רחמנא ליצלן, וכל מי שיש לו שכל מיד יכנס לתבת נח.

וכִּלְנֵנו צְרִיכִים אֲתַעְרוּתָא דְלִתְמָא לְהִתְעוֹרֵר לְקִנּוּת הַרְבֵּה סְטִים לְהוֹזִיל אֶת מַחִיר הַהִדְפָּסָה שְׁלֵא יִהְיֶה בֵּית בִּישְׂרָאֵל בְּלִי זֶהר הַקְּדוּשׁ, וּלְהַכְנִיס אֶת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי אֶצֶל כָּל יְהוּדֵי כִּי עַל יְדֵי אֲתַעְרוּתָא דְלִתְמָא מְעוֹרְרִים אֶת הַהִשְׁפָּעוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ פְּרָשַׁת לֶךְ לְךָ: (דף ע"ז:)^ט. וְזֶהוּ תַרְגוּם הַזֶּה: וּבִשְׁעָה שֶׁיֵּצְאוּ מֵהַ כְּתוּב? לְלַכֵּת אֲרָצָה כְּנַעַן. שְׂרַצוֹנָם הִיָּה לְלַכֵּת לְשֵׁם. מִכָּאֵן לְמַדְנֹו, כָּל מִי שֶׁמִּתְעוֹרֵר לְהִטָּהֵר, מְסִיעִים אוֹתוֹ. בֵּא רָאֵה שְׁכָךְ הוּא, שְׁכִינֹן שְׁכָתוּב לְלַכֵּת אֲרָצָה כְּנַעַן, מִיָּד – "וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֶךְ לְךָ". וְעַד שֶׁהוּא הִתְעוֹרֵר בְּתַחֲלָה, לֹא כָתוּב לֶךְ לְךָ.

בֵּא רָאֵה, הַדְּבָר שְׁלִמְעָלָה לֹא מִתְעוֹרֵר עַד שֶׁמִּתְעוֹרֵר לְמִטָּה בְּרֵאשׁוֹנָה עַל מֵה שִׁיִּשְׂרָה עָלָיו אוֹתוֹ שְׁלִמְעָלָה. וְסוּד הַדְּבָר - הָאוֹר הַשָּׁחַר אֵינֹו נֶאֱחָז בְּאוֹר הַלְבָן עַד שֶׁהִיא מִתְעוֹרֶרֶת בְּרֵאשׁוֹנָה. כִּינֹן שֶׁהִיא מִתְעוֹרֶרֶת בְּרֵאשׁוֹנָה, מִיָּד שׁוֹרָה עָלֶיהָ הָאוֹר הַלְבָן.

וְעַל זֶה כְּתוּב (שם פ"ג) אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לֶךְ אֵל תְּחַרֵּשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל, כְּדִי שְׁלֵא יִפְסַק הָאוֹר הַלְבָן מִן הָעוֹלָם לְעוֹלָמִים. וְכֵן (ישעיהו ס"ב) "הַמְזַכְרִים אֶת ה' אֵל דְּמִי לְכֶם", כְּדִי לְעוֹרֵר לְמִטָּה בְּמֵה שֶׁתִּשְׂרָה הַהִתְעוֹרְרוֹת שְׁלִמְעָלָה. וְכֵן כִּינֹן שֶׁמְעִיר אֲדָם הַתְּעוֹרְרוֹת [טוֹבָה] בְּרֵאשׁוֹנָה, אִז מִתְעוֹרֶרֶת הַתְּעוֹרְרוֹת

ט. וּבִשְׁעָתָא דְנִפְקוּ מֵהַ כְּתִיב לְלַכֵּת אֲרָצָה כְּנַעַן. דְרַעוּתָא דְלַהוֹן הָוָה לְמִיָּהֵר תַּמְנֹו. מִכָּאֵן אוֹלְפִנָא כָּל מָאן דְאֲתַעֵר לְאֲתַדְכָּאָה מְסִיעִין לִיה. תָּא חֲזִי, דְהִכִּי הוּא דְכִינֹן דְכְּתִיב לְלַכֵּת אֲרָצָה כְּנַעַן מִיָּד וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֶךְ לְךָ, וְעַד דְאֵיהוּ לֹא אֲתַעֵר בְּקַדְמִיתָא לֹא כְּתִיב לֶךְ לְךָ.

תָּא חֲזִי, מְלָה דְלַעֲיִלָא לֹא אֲתַעֵר עַד דְאֲתַעֵר לְתַמָּא בְּקַדְמִיתָא עַל מֵה דְתִשְׂרִי הִיא דְלַעֲיִלָא, וְרָזָא דְמְלָה, נְהוּרָא אוֹכְמָא לֹא אֲתַאחִיד בְּנְהוּרָא תּוֹרָא עַד דְאֵיהִי אֲתַעֲרִית בְּקַדְמִיתָא, כִּינֹן דְאֵיהִי אֲתַעֲרִית בְּקַדְמִיתָא, מִיָּד נְהוּרָא תּוֹרָא שְׂרִיָא עָלָה.

וְעַל דָּא כְּתִיב (תהלים פג) "אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לֶךְ אֵל תְּחַרֵּשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל". בְּגִין דְלֹא יִתְפַּסַּק נְהוּרָא תּוֹרָא מְעֻלְמָא לְעֻלְמִין. וְכֵן (ישעיהו ס"ב) "הַמְזַכְרִים אֶת ה' אֵל דְּמִי לְכֶם". בְּגִין לְאֲתַעֲרָא לְתַמָּא בְּמֵה דִישְׂרִי אֲתַעֲרוּתָא דְלַעֲיִלָא. וְכֵן כִּינֹן דְאֲתַעֵר בַּר נֶשׁ אֲתַעֲרוּתָא בְּקַדְמִיתָא כְּדִין אֲתַעֵר אֲתַעֲרוּתָא דְלַעֲיִלָא. תָּא חֲזִי, כִּינֹן דְכְּתִיב וַיֵּצְאוּ אִתָּם מֵאוֹר כְּשָׂדִים וְגו' מִיָּד "וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם" וְגו'.

מֵאִירָהּ. וּבַת הָעֵינַן הִיא עֵינֵנו שֶׁל צַדִּיק, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר (בראשית כד) לַעֲת עָרַב לַעֲת צֶאֱת הַשְּׂאֲבֹת. יְמִין וּשְׂמָאל נִקְרְאוּ שְׁקִטוֹת הַמַּיִם, שְׁנֵי נְבִיאֵי אֲמַת מוֹצִיאֵי מַיִם.

וַיִּמְד שֵׁשׁ שְׁעָרִים וַיִּשֶׁת עֲלֶיהָ - זֶה הַשְּׁעוּר שֶׁל שְׁתֵּי שוֹקִים שֶׁהֵן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְהַתְּחַתּוּנָה. וַיֵּשׁ שֵׁשׁ עֲלִיּוֹנִים וְשֵׁהֶם וְעֲלִיּוֹנָה שֶׁל שְׁתֵּי זְרוּעוֹת, שֶׁהֵן שְׂמַע יִשְׂרָאֵל. וְהַכֹּל נִשְׁקִים מִהֵאֵם הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא אֵלֶּף בִּינָה, וּבָה נַעֲשׂוּ אָחָד, וַיִּשֶׁת עֲלֶיהָ אֵל ה' הַתְּחַתּוּנָה הַמַּלְכוּת.

וְעוֹד וַיִּמְד שֵׁשׁ שְׁעָרִים, לְמַטָּה, הֵם שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְהֵם מֵאֲכַל הַבְּהֵמוֹת שֶׁהֵם חַיֹּת הַקֶּדֶשׁ. לְאַחַר שֶׁהִיא כּוֹנֶסֶת אוֹתָם, זוֹרְקַת אוֹתָם לְצַבְאוֹתֶיהָ. זֶהוּ שִׁבְתוֹב (משלי לא) וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וַחֲק לְנַעֲרֹתֶיהָ. וּכְשׁוֹזְרַקַת אוֹתָם לְמַטָּה, נִקְרְאוֹת זְרָקָא. וּמִשׁוֹם זֶה יֵשׁ מִפְּזוֹר וְנוֹסֵף עוֹד, שֶׁבְעֲלָה מוֹסִיף לָהּ.

כְּמוֹ הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחַתּוּנִים וּבְרָכוּ אוֹתוֹ. פְּתוּחוּ אוֹתָם הַזְּקָנִים בְּבְרָכוֹת וּבְרָכוּ אוֹתוֹ.

קָם אוֹתוֹ הַזְּקֵן מֵאוֹתָם הַזְּקָנִים וְאָמַר, (בראשית מח) הַמְּלֹאָף הַגָּאֵל אֲתִי מִכָּל רַע יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים. מִי הַמְּלֹאָף? אִם הִנֵּה אוֹמֵר מְלֹאָף, הִנֵּה מִשְׁמַע עַל חֲנוּף מִטְטְרוּן. אֲבָל ה' בְּתוֹסֶפֶת הִיא הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא בְּרָכָה, בְּרַפְתָּ ה' הִיא תַעֲשִׂיר. יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים, כָּל הַנְּעָרִים שֶׁנִּקְרְאוּ עַל שֵׁם נַעַר, מִתְּבַרְכִים עַל יְדֵי אוֹתוֹ הַנַּעַר.

וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי - זוֹ הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה. וְשֵׁם אֲבוֹתֵי - אֵלוֹ הָאֲבוֹת. וְעוֹד יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים - הַצַּדִּיק וְשְׁנֵי נְבִיאֵי אֲמַת. וַיְדַגּוּ לְרַב - הַחֲכָמָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ

אִיהִי עֵתוֹ דְּצַדִּיק וְעֲלֶיהָ אֶתְמַר (בראשית כד יא) לַעֲת עָרַב לַעֲת צֶאֱת הַשְּׂאֲבֹת. יְמִינָא וּשְׂמָאֵלָא אֶתְקִרְיָאוּ שְׁקִטוֹת הַמַּיִם, תְּרִי נְבִיאֵי קָשׁוּט אֲפִיקֵי מַיִם.

וַיִּמְד שֵׁשׁ שְׁעָרִים וַיִּשֶׁת עֲלֶיהָ (רות ג טו), דָּא שְׁעוּרָא דְתַרְיֵן שׁוֹקִין דְּאֲנוּן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד וְתַתְּאָה. וְאִית שִׁית עֲלָאִין דְּאֲנוּן וְעֲלָאָה דְתַרְיֵן דְרוּעִין, דְּאֲנוּן (דברים ו ד) שְׂמַע יִשְׂרָאֵל וּגו'. וְכֹלָא אֲשַׁתְּקֵן מֵאֲמָא עֲלָאָה דְאִיהִי אֵלֶּף בִּינָה, וּבָהּ אֶתְעַבְדוּ אֶחָד. וַיִּשֶׁת עֲלֶיהָ לְגַבֵּי ה' תַּתְּאָה מַלְכוּת.

וְעוֹד וַיִּמְד שֵׁשׁ שְׁעוּרִים לְתַתְּאָה, אֲנוּן שִׁית סְדְרֵי מִשְׁנָה. וְאֲנוּן מֵאֲכַל בְּעֵינֵן דְּאֲנוּן חַיֹּת הַקֶּדֶשׁ. לְבַתֵּר דְאִיהִי כְּנִישֵׁת לוֹן זְרִיקַת לוֹן לְגַבֵּי חִילָהָא. הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (משלי לא טו) וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וַחֲק לְנַעֲרוֹתֶיהָ. וְכַד זְרִיקַת לוֹן לְתַתְּאָה. אֶתְקִרְיָאֵת זְרָקָא. וּבְגִין דָּא (שם יא כד) יֵשׁ מִפְּזוֹר וְנוֹסֵף עוֹד. דְּבְעֲלָה אוֹסִיף לָהּ.

קָמוּ עֲלָאִין וַתַּתְּאִין וּבְרִיכוּ לֵיהּ. פְּתוּחוּ אֲנוּן סְבִין בְּבְרַכְפָּאן וּבְרִיכוּ לֵיהּ.

קָם הֵהוּא סְבָא מֵאֲנוּן סְבִין וְאָמַר (בראשית מח טו) הַמְּלֹאָף הַגָּאֵל אֲתִי מִכָּל רַע יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים. מֵאִי הַמְּלֹאָף אִי הוּא אָמַר מְלֹאָף הוּא מִשְׁמַע עַל חֲנוּף מִטְטְרוּן אֲבָל ה' בְּתוֹסֶפֶת, אִיהִי שְׂכִינְתָא דְאִיהִי בְּרָכָה, (משלי י כב) בְּרַפְתָּ ה' הִיא תַעֲשִׂיר יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים כְּלֵהוּ נְעָרִים דְאֶתְקִרְיָאוּ עַל שֵׁם נַעַר, אֶתְבְּרַכְאן עַל יְדֵי הֵהוּא נַעַר.

וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי, דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה. וְשֵׁם אֲבוֹתֵי אֵלִין אֲבָהֵן. וְעוֹד יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים, צַדִּיק וְתְרֵי נְבִיאֵי קָשׁוּט. וַיְדַגּוּ לְרַב, חֲכָמָה דְאֶתְמַר (מלכים א ה ט) בָּהּ וַתִּרְבַּח חֲכָמַת

(מלכים-א ה) ותרב חכמת שלמה, שתתרכה ותתגדל. בקרב הארץ - באלו שנאמר בהם והיה זרעך כעפר הארץ. ולא תפסק הברכה ממנה, כמבוע שנאמר בו (ישעיה נח) וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו.

שאין דורון חביב לפני הקדוש ברוף הוא פדורון של השכינה. אשרי אותם זרועות שמעלים אותה אליו. תפלין על ידיהם ועל ראשיהם. אשרי אותם רגלים וגוף וידיים וכל איבר ואיבר שבו עולה הדורון לקדוש ברוף הוא, שאין דורון חביב לפני הקדוש ברוף הוא פדורון של השכינה. אשרי האיבר שעושה בו מצוה לקדוש ברוף הוא, שבשבילה יורד הקדוש ברוף הוא לשורת בכל איבר שלו. ועל זה האיש מכריזים למעלה: תנו כבוד לדיוקן המלך.

ועוד וידי אדם מתחת פנפיהם, יש בני אדם שמעלים דורון לגבירה, ובהם מלאכי אלהים עלים וירדים בו. באדם ההוא, בנשמתו שמעלה דורון למלך, ומורידה דורון ממנו לגבירה. שכאשר מורידים דורון לגבירה, וידי אדם יורדים מתחת פנפי המלאכים שלוחי הגבירה, ונותנים להם השאלות והבקשות ששואלים מהגבירה. וכל מה שהגבירה נותנת, ברשות בעלה הוא הפל. ואם לא נכנסים ביראה ואהבה, דוחים אותם החוצה, והדורון שלהם נמסר לכלב. אשרי האיש שהגבירה מקבלת ממנו דורון או נותנת לו בדיה, שחרי ודאי בן המלך הוא. אבל לאחרים, על ידי שליחים נותנת להם מדיה. אלו יוצאים, ואחרים באים דופקים לפתחה, והם בעלי התורה, בעלי הפה.

שלמה, דתתרבי ותסגי. בקרב הארץ, באלין דאתמר בהון (בראשית כח יד) והיה זרעך כעפר הארץ. ולא תתפסק ברכתא מנה, כמבועא דאתמר בה (ישעיה נח א) וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו.

דלית דורונא חביבא קדם קדשא בריך הוא פדורונא דשכינתא. זכאין אנון דרועין דסלקין לה לגבי. תפלין על ידיהו ועל רישיהו, זכאין אנון רגלין וגופא וידין וכל אבר ואבר דבה סליק דורונא לקודשא בריך הוא. דלית דורונא חביבא קדם קדשא בריך הוא פדורונא דשכינתא. זכאה איהו אבר דעביד ביה מצוה לקודשא בריך הוא. דבגינה נחית קדשא בריך הוא לשריא בכל אבר דילה. ועל האי בר נש מכריזין לעלא הבו יקר לדיוקנא דמלכא.

ועוד (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת פנפיהם. אית בני נשא דסלקין דורונא למטרוניתא. ובהון (בראשית כח יב) מלאכי אלהים עלים וירדים בו. בההוא בר נש בנשמתה דסלקא דורונא למלכא, ונחתא דורונא מנה למטרוניתא, דכד נחתין דורונא למטרוניתא, וידי אדם נחתין מתחות גדפיהו דמלאכין שליחן דמטרוניתא, וינהבין לון שאלתין ובעותין דשאלין ממטרוניתא. וכל מה דמטרוניתא יחבא ברשותא דבעלה איהי כללא. ואם לא עאלין בדחילו ורחימו, דחין לון לבר, ודורונא דילהון לכלבא אתמסר.

זכאה איהו בר נש דמטרוניתא איהי מקבלא מנה דורונא, או יחבה ליה בידהא, דודאי פרא דמלכא איהו. אבל לאחרינין על ידי שליחן יחבת לון. מידיהא. אלין נפקין ואחרינין קא אתין דפקין לפתחה, ואנון מארי דאורייתא מארי דפומא.

ואם נכנסים בראה ואהבה של
 י"ה, ההיכל נפתח אליהם,
 והקדוש ברוך הוא נותן להם
 לשון למודים, ושם להם דבור
 בפיהם לדבר לפני הגבירה. זהו
 שכתוב (ירמיה א) וישלח ה' את ידו
 ויגע על פי ויאמר ה' אלי הנה
 נתתי דברי בפיה, ועליהם נאמר
 (חושע יב) וכיד הנביאים אדמה.
 ודברתי על הנביאים, בדבור
 ממש.

ועם כל זה, כשיכנסו להיכל כל
 הנביאים לדבר עם הגבירה, היא
 לא מדברת עמם, עד שנדמה להם
 הקדוש ברוך הוא במחיות שלו.
 מהם נכנסים בדיוקן של שור,
 ומהם בדיוקן של נשר, ומהם
 בדיוקן של אריה, ומהם בדיוקן
 של אדם. ויש מי שנכנס בכל
 אותם הדיוקנאות. ואם יהו"ה
 עליו, ארנ"י שפתי תפתח בודאי,
 ההיכל נפתח אליו. ואם שם
 יהו"ה אינו שם בכל אותם
 הדיוקנאות, הגבירה היא כבודיה
 בת מלך פניה, והיא נסתרת
 בהיכל, ומדברת עמהם על ידי
 שליחים כפי דיוקניהם ומזלם.
 ובמשה היה שלם בארבע חיות.
 ושם יהו"ה עליו, כמו זה ש' מן
 משה שלש חיות, אריה שור נשר.
 מ"ה ודמות פניהם פני אדם? שם
 יהו"ה עליו. מנין לנו? זהו
 שכתוב (שמות ז) ואמר ל"י מ"ה
 שמ"ו מ"ה אמר אליהם. ומשום
 שהוא שלם בכל, נפתח אליו
 ההיכל. זהו שכתוב אדני שפתי
 תפתח. ונאמר בו (במדבר יב) פה אל
 פה אדבר בו וגו'. ותמונת ה'
 נביט. שהיא הגבירה. מה שאין
 כן שאר הנביאים שאינם שלמים
 כמותו.

וכיד הרי אלה יוצאים, והנה
 אחרים דופקים לפתח, והם בעלי
 הפנים שיוצעים את שבעים

ואם עאלין ברחילו ורחימו די"ה, היכלא
 אתפתח לגביהו, וקודשא בריך הוא יהיב
 לון לשון למודים, ושוי לון דבורא בפומיהו
 למללא קדם מטרוניתא. הדא הוא דכתיב (ירמיה
 א ט) וישלח ה' את ידו ויגע על פי ויאמר ה'
 אלי הנה נתתי דברי בפיה. ועליהו אתמר (חושע
 יב יא) וכיד הנביאים אדמה. ודברתי על
 הנביאים. בדבור ממש.

ועם כל דא דיעלון להיכלא כל נביאיה למללא
 עם מטרוניתא, איהי לא מלילת עמהון
 עד דאתדמא עליהו קודשא בריך הוא בחיון
 דילה. מנהון עאלין בדיוקנא דשור, ומנהון
 בדיוקנא דנשר, ומנהון בדיוקנא דאריה,
 ומנהון בדיוקנא דאדם. ואית מאן דעאל בכל
 אנון דיוקנין. ואם יהו"ה עליה (תהלים נא ז) אדנ"י
 שפתי תפתח בודאי היכלא מתפתחא לגבה.
 ואם שם יהו"ה לאו תמן בכל אנון דיוקנין
 מטרוניתא איהי (שם מ"ה יד) כבודה בת מלך פניה.
 ואיהי סתימא בהיכלא ומלילת עמהון על ידי
 שליחן פנים דיוקניהון ומזליהון.

ובמשה הוה שלים בארבע חיון, ושם יהו"ה
 עליה. כגונא דא ש' מן משה תלת חיון
 אריה שור נשר. מה ודמות פניהם פני אדם,
 שם יהו"ה עליה. מנא לן הדא הוא דכתיב
 (שמות ג יג) ואמר ל"י מ"ה שמ"ו מ"ה אמר
 אליהם. ובגין דאיהו שלים בכלא היכלא
 אתפתחא לגבה. הדא הוא דכתיב אדני שפתי
 תפתח. ואתמר ביה (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר
 בו וגו'. ותמונת ה' נביט דאיהי מטרוניתא.
 מה דלאו הכי שאר נביאי דלאו אנון שלמין
 כמותיה.

וכיד הא אליו נפקין הא אחרנין דפקין
 לפתחא, ואנון מארי דאנפין דידיעין

בשבעין אנפין לאורייתא. ואם עאלין בדחילו ורחימו אתפתח לון תרעא, ועאלין ולא יכלין לאסתפל לא באנפאה דמטרוניתא מענה דילהון. ונפלין על אפיהו בנפילת אפים. הדא הוא דכתיב (יחזקאל ג כב) ואפל על פני. יהבין לון שאלתיהו ונפקין.

הפנים לתורה. ואם נכנסים ביראה ואהבה, נפתח להם השער, ונכנסים ולא יכולים להסתפל בפניה של הגבירה מהעונה שלהם, ונופלים על פניהם בנפילת אפים. זהו שכתוב (יחזקאל א) ואפל על פני נותנים להם בקשותיהם ויוצאים.

הא אתרנין קא אתין כגון יחזקאל או פותיה, ואנון מארי דעינין דאתמר בהו (שם א יח) וגבתם מלאת עינים, דאנון לאתון ואתון מנה אנון מלאת עינים מלין מפמה פקודין, דאנון פל פקודא נר מצוה דאתמר ביה (תהלים יט ט) מצות ה' ברה מאירת עינים ודפקין לתרעא אי אנון פדאין מטרוניתא (שה"ש ב ט) משגיח מן החלונות מציץ מן התרפים דהיכלא לגביהו אבל לא דיעלון להיכלא. ואתמר בהון וארא, כגון יחזקאל דאמר (יחזקאל א ד) וארא. וכגון ישעיהו דאמר (ישעיהו א) ואראה את ה'. דודאי לא אמר ואראה ה'. אלא את ה'. ודא שכנינתא דאיהו מראה דקודשא בריך הוא דבה אתחזי לנביאים.

הנה אחרים נכנסים כמו יחזקאל או כמותו, והם בעלי עינים שנאמר בהם וגבתם מלאת עינים. שהם לאותיות, והאותיות ממנו, הם מלאת עינים, מלאות מפמה מצוות, שהם כל מצוה נר מצוה, שנאמר בה מצות ה' ברה מאירת עינים, ודפקים לשער. אם הם פדאים, הגבירה משגיח מן החלונות מציץ מן התרפים של היכל אליהם, אבל לא ישכנסו להיכל. ונאמר בהם וארא, כמו יחזקאל שאמר וארא, וכמו ישעיה שאמר ואראה את ה', שנודא לא אמר ואראה ה', אלא את ה', וזו השכינה שהיא המראה של הקדוש ברוך הוא שבה נראה לנביאים.

הא אלין נפקין ואתרנין קא אתין ודפקין לפתחא, ואנון מארי (דף קלג ע"א) דאודנין דבהון שמיעה, ואנון זריזין דהווי מקדימין למצות, והא קראן קריאת שמע עם דמדומי חמה, ואנון מארי דשמיעה הות נפקא מטרוניתא לקדמותיה, והות אוקירת לון בגין דהווי מחדין לה עם קדשא בריך הוא דאיהו ישראל ועליהו אתמר (חבקוק ג ב) יהיה שמעתי שמעך יראתי.

הנה אלה יוצאים, ואחרים באים ודופקים לפתח, והם בעלי האזנים שהם שמיעה, והם זריזים שהיו מקדימים למצוות, וברי קוראים קריאת שמע עם דמדומי חמה. ואותם בעלי השמיעה היתה יוצאת הגבירה לפניהם, והיתה מכפרת אותם משום שהיו משמחים אותה עם הקדוש ברוך הוא שהוא ישראל, ועליהם נאמר (חבקוק א) יהיה שמעתי שמעך יראתי.

דבר נביאים פלהון הנה לון אתר ידיע וזמנא ידיע אבל משה לא הוה ליה אתר ידיע, ולא זמנא ידיע אלא בכל אתר הוה מסתפל, ולא הות מטרוניתא מתפסיא מנה בכל תקונא.

שכבר הנביאים פלם היה מקום ידוע וזמן ידוע, אבל למשה לא היה לא מקום קבוע ולא זמן ידוע, אלא בכל מקום היה מסתפל, ולא היתה הגבירה מתפסית ממנו בכל תקון.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת יְהוָה.
ב' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי אור וַיְהי.
ג' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי רִקְיעַ וַיְהי.
ד' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם
יְהוּה. ה' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא
הָאָרֶץ יְהוּה. ו' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְהי מֵאֲרֶת יְהוּה. ז' - וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם יְהוּה. ח' -
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ יְהוּה.
ט' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ
יְהוּה. י' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה
נִתְמִי יְהוּה.

אָדָּו הֵם ל"ב אֱלֹהִים שֶׁל בְּרֵאשִׁית
שֶׁהֵם כְּנֻגַד ל"ב שְׁבִילִים. א' -
בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת. ב' -
וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל. ג' -
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי אור. ד' - וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאֹר. ה' - וַיִּבְדֵּל
אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר. ו' - וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם. ז' - וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהי רִקְיעַ. ח' - וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ. ט' - וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לְרִקְיעַ שָׁמַיִם. י' - וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם. יא' - וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לַיִבְשָׁה אָרֶץ. יב' - וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים כִּי טוֹב. יג' - וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ. יד' - וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים כִּי טוֹב. טו' - וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהי מֵאֲרֶת. טז' - וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת שָׁנִי. יז' - וַיִּתֵּן אֶתֶם
אֱלֹהִים בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם. יח' -
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב. יט' - וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם. כ' - וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם. כא' - וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים כִּי טוֹב כִּב' - וַיִּבְרָא אֶתֶם
אֱלֹהִים לְאֹמֶר. כג' - וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ. כד' - וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת חֵית. כה' - וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים כִּי טוֹב. כו' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
נַעֲשֶׂה. כז' - וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם. כח' - בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים בְּרָא
אֶתֹ. כט' - וַיִּבְרָא אֶתֶם אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר. ל' - וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים
פְּרוּ וּרְבוּ. לא' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נִתְמִי. לב' -
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת פֶּל. א' - וַיִּכַּל אֱלֹהִים בְּיוֹם
הַשְּׁבִיעִי. ב'

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת יְהוָה. ב וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהי אור וַיְהי. ג וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהי רִקְיעַ וַיְהי. ד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ
הַמַּיִם יְהוּה. ה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ
יְהוּה. ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי מֵאֲרֶת יְהוּה. ז
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם יְהוּה. ח וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ יְהוּה. ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
פְּרוּ וּרְבוּ יְהוּה. י וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נִתְמִי
יְהוּה.

אָדָּו אֲנִי ל"ב אֱלֹהִים דְּבְרֵאשִׁית, דְּאֲנִי לְקַבֵּל
ל"ב שְׁבִילִין. א' בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים
אֶת. ב' וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל. ג' וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהי אור. ד' וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר.
ה' וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר. ו' וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לְאֹר יוֹם ז' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי רִקְיעַ. ח' וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ. ט' וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרִקְיעַ
שָׁמַיִם. י' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם. יא' וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לַיִבְשָׁה אָרֶץ. יב' וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב.
יג' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ. יד' וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים כִּי טוֹב. טו' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי מֵאֲרֶת.
טז' וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שָׁנִי. יז' וַיִּתֵּן אֶתֶם אֱלֹהִים
בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם. יח' וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב. יט'
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם. כ' וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
אֶת הַתַּנִּינִם. כא' וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב כִּב'
וַיִּבְרָא אֶתֶם אֱלֹהִים לְאֹמֶר. כג' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
תּוֹצֵא הָאָרֶץ. כד' וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חֵית. כה'
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב. כו' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
נַעֲשֶׂה. כז' וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם. כח'
בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים בְּרָא אֶתֹ. כט' וַיִּבְרָא אֶתֶם אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר. ל' וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ. לא'
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נִתְמִי. לב' וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
אֶת פֶּל. א' וַיִּכַּל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי. ב'
פְּרוּ וּרְבוּ. לא' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נִתְמִי. לב' -
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת פֶּל. א' - וַיִּכַּל אֱלֹהִים בְּיוֹם

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. ג' אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

אֲלֵיךְ תִּלְתָּא סְלִקִין עַל כָּל ל"ב אֱלֹהִים בְּעוֹבְדָא דְבְּרָאשִׁית. וְדָא רְזָא (שמות ג ב) וַיֵּרָא אֵלָיו מִלְּאֶפֶד ה' בְּלִבַּת אֵשׁ. בְּלִבַּת אֵשׁ דְּאוֹרִיתָא. וְדָא אִיהוּ (ישעיה סג ד) כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבִּי, וּבַהוּן פּוֹעֲלִים מ'ב אֲתוֹן (במדבר יב ט) דִּיהו' ה כִּם וְכִלְהוּ אֲתַפְּלִילֵן בְּבַת שְׁבַע וְאַנּוּן שְׁבַעָה שְׁמַהֵן דְּאַרְבַּעִין וְתַרִין אֲתוֹן. אבג יתץ קרע שטן נגד יכש בטר צתג חקב טנע יגל פזק שקו צית. עֲלִיהוּ אֲתַמַּר (תהלים קיט קסד) שְׁבַע בְּיוֹם הַלְלִיתִיךָ. וּבַהוּן (בראשית לג א) וַיִּשְׁתַּחֲוּ אַרְצָה שְׁבַע פְּעָמִים.

יַעֲקֹב דְּשִׁזִּיב לִיה מַעֲשׂוּ בְּגָלוּתָא דְתַמָּן בַּת שְׁבַע וְכָל דָּא הוּהוּ יָדַע יַעֲקֹב בְּרוּחַ קְדוּשָׁא וְהוּהוּ אֲדִכִּיר אֲדִנִּי לְגַבִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דְאִיהוּ אֲדוֹן דְּנִטִיר לִיה לְאֲדִנִּי בְּגָלוּתָא. לְקַבֵּל שְׁבַע שְׁמַהֵן אֲלֵיךְ אַנּוּן שְׁבַעָה יוֹמֵי בְּרָאשִׁית. וְאַנּוּן מ'ב אֲתוֹן לְבוּשִׁין לַעֲשׂוֹר אַמִּירָן, (ועשר אמירו) וְתִלְתִּין וְתַרִין אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא דְבְּרָאשִׁית, וְתִלְתָּא אֱלֹהִים דְּוִיכְלוּ סְלִיק כְּלָא מ'ה, לְאַחַזְאָה דְתַמָּן קְבוּר בְּגָלוּתָא הַהוּא דְאֲתַמַּר בִּיה (שמות ג א) וְאָמְרוּ ל"י מ"ה שְׁמִ"ו מ"ה, וְדָא יו"ד ה"א וָא"ו ה"א, וְשְׁלִימֵי דְלִילָה בְּלִיל שְׁמוּרִים, דְּהִינּוּ שְׁבַעִין וְתַרִין בַּחֲשָׁבֵן בְּלִיל בִּיה נְהִיר מ"ה דְאִיהוּ שְׁמָא מְפָרֵשׁ דְּגָלוּתָא, דְאִיהוּ קְבוּרָא דְשְׁכִינְתָא.

וְכַר יִתִּי לִיל פְּרַקְנָא דִילָה, אַנְהִיר לִיה מ'ה דְאִיהוּ שְׁמָא מְפָרֵשׁ. בְּהַהוּא זְמַנָּא בֵּן שׁוּאֵל לְאָבִיו מַה גִּשְׁתַּנָּה הַלִּילָה הַזֶּה מִכָּל הַלִּילוֹת דְּבַה (שם לג יג) מִשְׁמַיִם הֵבִיט ה' רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם. (חבקוק ב ג) וְאִם יִתְמַהֲמַה חִפְּה לֹו. אבג יתץ (דברים לד ו) וַיִּקְבַּר אֲתוּ בַג"י (שם לג ד)

חִפְּה לֹו. אבג יתץ - וַיִּקְבַּר אֲתוּ בַיַּצִּי 'תוֹרָה צְפָה. לְנוּ מִשָּׁה צְפוּן בַּתוֹרָה. קרע שטן - קר"ע

הַשְּׁבִיעִי. ב' - וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. ג' - אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

אֲדֹו הַשְּׁלִשָּׁה עוֹלָיִם עַל כָּל ל"ב אֱלֹהִים שְׁל מַעֲשָׂה בְּרָאשִׁית. וְזֶה סוּד (שמות א) וַיֵּרָא אֵלָיו מִלְּאֶפֶד ה' בְּלִבַּת אֵשׁ. בְּלִבַּת הָאֵשׁ שְׁל הַתוֹרָה, וְזֶהוּ (ישעיה סג) כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבִּי. וּבַהֵם פּוֹעֲלִים אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת שְׁל יְהו"ה כִּם, וְכִלְם נְכַלְלִים בְּבַת שְׁבַע, וְהֵם שְׁבַעָה שְׁמוֹת שְׁל אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת אבג יתץ קרע שטן נגד יכש בטר צתג חקב טנע יגל פזק שקו צית. עֲלִיהֵן נֶאֱמַר (תהלים קיט) שְׁבַע בְּיוֹם הַלְלִיתִיךָ. וּבַהֵם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אַרְצָה שְׁבַע פְּעָמִים.

יַעֲקֹב שְׁהַצִּיל אוֹתוֹ מַעֲשׂוּ בְּגָלוּת, שְׁשֵׁם בַּת שְׁבַע. וְכָל זֶה הִזִּיה יוֹדַע יַעֲקֹב בְּרוּחַ הַקְּדוּשׁ וְהִזִּיה מִזְכִּיר אֲדִנִּי אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁהוּא הָאֲדוֹן שְׁשׁוּמַר אוֹתוֹ אֶת אֲדִנִּי בְּגָלוּת. כְּנִגְדֵי שְׁבַעָה הַשְּׁמוֹת הַלְלוּ הֵם שְׁבַעָה יְמֵי בְּרָאשִׁית. וְהֵן אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת לְבוּשִׁים לַעֲשׂוֹר הָאֲמִירוֹת, (ועשר אמירות) וְשְׁלִשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים שְׁל מַעֲשָׂה בְּרָאשִׁית וְשְׁלִשָּׁה אֱלֹהִים שְׁל וַיְכִלּוּ, עוֹלָה הַכֹּל מ'ה, לְהִרְאוֹת שְׁשֵׁם קְבוּר בְּגָלוּת הַהוּא שְׁנֶאֱמַר בּוֹ וְאָמְרוּ ל"י מ"ה שְׁמִ"ו מ'ה, וְזֶה יו"ד ה"א וָא"ו ה"א, וְשְׁלִימֵי וְשְׁלִימֵי הַלִּילָה בְּלִיל שְׁמוּרִים, שְׁהִינּוּ ע"ב בַּחֲשָׁבוֹן בְּלִיל, בּוֹ מְאִיר מ'ה, שְׁהוּא הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ שְׁל הַגָּלוּת, שְׁהוּא קְבוּרָה שְׁל הַשְּׁכִינָה.

וּבְשִׁבְעָא לִיל הַגָּאֵלָה שְׁלוּ, מְאִיר לֹו מ'ה שְׁהוּא שֵׁם הַמְּפָרֵשׁ. בְּאוֹתוֹ זְמַן בֵּן שׁוּאֵל לְאָבִיו מַה גִּשְׁתַּנָּה הַלִּילָה הַזֶּה מִכָּל הַלִּילוֹת, שְׁבוּ (שם לג) מִשְׁמַיִם הֵבִיט ה' רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם. וְאִם יִתְמַהֲמַה צְפוּן בַּתוֹרָה. קרע שטן - קר"ע

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראוי. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׂיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְּפוּי וּבְסִתְרָא אֲהֵלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקָהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפיץ על הגבעות:
 דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר פתלנו
 משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים:
 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעייתי יפתי ולכי לך.

(בשיר השירים פ' ב. ה-י)



בואו ונצא לקבל פני משיח צדקינו ברחמים – "בספרא דא יפקון מון גלותא ברחמי" (זוה"ק)

**ספר הזוהר המחולק ל-960 קונטרסים 30 קונטרסים ב-32 קופסאות,
 וכן בכמה דקות יוכלו כל ישראל כאיש אחד בלב אחד
 לסיים את כל הזוה"ק אלפי פעמים.
 וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו,
 ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוה"ק.**



**על כן אחי ורעי בואו ונחיש הגאולה
 כלמדנו זוהר הקדוש באחדות
 כל ל"ב ישראל, על ידי כמה אופנים:**

- א.** כל אחד יקח קופסה שיש בה 30 חלקים של הזוה"ק (המחולק לתתק"ס חלקים (960)), וילמד קונטרס אחד בכל יום כשבע דקות [במשך חודש ימים] עם עוד 31 שהם ביחד ל"ב [32] איש, מסיימים את כל הזוה"ק בחודש, וזה אפשר בקלות, ובכך יסיימו יחדיו את הזוה"ק בכל חודש.
- ב.** כל אחד יחלק לחבריו חוברת אחת בסך הכל לחלק ל-30 איש (שזה לא קשה), ובכך יוכלו זכויותיו לאלפים ולרבבות, (וכבר הובאו דברי הזוה"ק בפרשת תרומה (קנ"ח ע"ב), מגודל מעלת "מזכה הרבים"), **וכל ל"ב יהודים (32) שיעשו כן מסיימים את כל הזוה"ק.**
- ג.** לחלק לל"ב [32] בתי מדרש, ושם אחרי התפילה, [ג' פעמים ביום], ילמדו כשבע דקות [7] ציבור של 30 איש, **וכך יסיימו את כל הזוה"ק כמה פעמים ביום.**

בידינו הדבר להחיש את הגאולה
 ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים.

**מפעל הזוהר העולמי נחל לניש 24/8 בית שמש
 טל: 0548-436784**